

[Hauch.]

Sag, at man ikke kan give en Lettelse til de Mennesker, som ingen Formue har. Dersom den højtærede Finansminister er i den Situation, at han ikke drikker Whisky eller Cognac eller en anden spirituøs Drik, kan det ikke glæde den højtærede Finansminister eller hans Økonomi det allermindste, om man tager Skatten derpaa fuldkommen bort. Den Omstændighed maa man ikke overse, men den søger man at tilsløre ved agitatoriske Fremgangsmaader, som jeg for mit Vedkommende ikke forstaaer, at man vil betjene sig af. Man søger at tilsløre det Forhold, at Betingelsen for, at man kan faa en Lettelse, dog er, at man har en Formue. Det, som har været Motivet for Gennemførelsen af denne Formueskattelettelse — det ved den højtærede Finansminister meget godt —, er rent samfundsmæssige Hensyn i Forbindelse med Spørgsmaalet om Kapitalens Værdi for Erhvervslivet som Helhed. Vi har drøftet disse Forhold saa ofte, at jeg ikke skal bidrage til at forlænge Diskussionen herom, og jeg skulde ganske have afholdt mig fra at komme ind paa disse Betragtninger, dersom ikke den højtærede Finansminister ved sine udsækkende Udtalelser her havde givet Anledning dertil.

Jeg vil ogsaa minde den højtærede Finansminister om, at det ikke er saa forfærdelig mange Maaneder siden, vi vedtog et Forslag her i Landstinget, hvorefter de Formuer, som har en normal Afkastning eller derover, en Afkastning af 5 pCt. eller derover, overhovedet slet ingen Lettelse skulde have. Jeg erindrer endnu med stor Tydelighed, og ærede Medlemmer, som har fulgt denne Sag med Interesse, vil ogsaa erindre det, hvor stort et Væsen der fra den højtærede Finansministers Side i Fjor blev gjort af dette Spørgsmaal: at det navnlig var dem, som havde en stor Formue og en relativt stor Afkastning, som fik Fordelene. Det talte den højtærede Finansminister ikke saa meget om i Dag, og det kan jeg i og for sig godt forstaa, for dersom det havde været det, man først og fremmest vilde til Livs, kunde man have vedtaget det Forslag, som Landstinget i Fjor umiddelbart før Samlingens Slutning sendte over i Folketinget, men som overhovedet ikke kom til Behandling der.

Endelig er Forholdet det, at man ved den Form, som Landstinget gav Lovforslaget i Fjor, var inde paa det, som Venstre — det maa ogsaa gælde de Konservative, for ellers var Partiet neppe gaaet med i Fjor — anser for det rette, nemlig dette, at man

vil beskytte de Formuer, som giver en ringe Afkastning, ud fra den Betragtning, at Formuebeskatning i sig selv er urimelig. Ud fra en rent nationaløkonomisk Betragtning vil dette utvivlsomt ingen Steder møde Modstand; en Formuebeskatning er i sig selv urimelig. Skal man ind paa en Beskatning af Formuer, er det naturligt at knytte denne Beskatning til Formueafkastningen, idet man nemlig skal huske, at dersom man højt beskatter — og vi har jo en meget høj Formuebeskatning her i Landet selv efter Lettelsens Gennemførelse — en Formue, der giver en ringe Afkastning, fører det i Virkeligheden til en Ekspropriation af Formuen, en ganske langsom Opspisning af den. Det er det, man vil undgaa ud fra den, forekommer det mig, sunde Samfundsbetragtning, at det maa være af Betydning, at man for det første forhindrer, at Kapitalen flyder ud af Landet og andre Steder hen, hvor den er bedret dækket, og for det andet forhindrer, at den bliver oppist, saa at vi mangler denne Kapital i Erhvervslivet.

Men i øvrigt ser jeg, at den højtærede Minister og hans Parti er paa Vej mod den rette Opfattelse af denne Sag. Jeg har set den Forandring, som har fundet Sted i det andet høje Ting, og af den Betænkning, der er afgivet af det høje Folketing, ser jeg, at Finansministeren har været inde paa Tanken om i nogen Grad at knytte Spørgsmaalet om Formueskatten til Formueafkastningen. Jeg har bemærket, at den højtærede Finansminister har været inde paa, at man, naar Formuer ikke gav en Afkastning af over 2 pCt., kunde tage under Overvejelse at lette Skatten, dog saaledes, at Skattelettelsen ikke kunde blive større, end at Skatten altid kom til at udgøre 40 pCt. af den Formueskat, som i Henhold til den tidligere Lov skulde ydes her i Landet. Med andre Ord, den højtærede Finansminister har været inde paa Tanken om at begrænse Skattelettelsen ligesom efter vort Forslag i Fjor, og den højtærede Finansminister har været inde paa Tanken om at udvide den nedad, hvilket jeg synes alt sammen er meget rigtigt. Jeg kunde i og for sig ikke i den højtærede Finansministers Tale her i Dag høre nogen Tilkendegivelse af Synspunkter i den Retning, — noget saadant har jeg ikke kunnet finde —, men jeg tvivler naturligvis ikke om, at naar den højtærede Finansminister har været inde paa en saadan Tankegang, vil det være muligt at forhandle videre med den højtærede Finansminister her i Landstinget i et Udvalg paa dette Grundlag, og jeg skal benytte Lejligheden til paa min Gruppens